

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกในยุคปัจจุบันเป็นโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา และเทคโนโลยี โลกที่แคบกว้างใหญ่กลับเล็กลงดินแดนแต่ละประเทศ ที่อยู่ห่างไกลกันสามารถติดต่อกันได้ภายในเวลาเสี้ยววินาทีที่ประจักษ์เป็นหมู่บ้าน (Global Village) ทบทวนสถานะของประเทศต่างๆ ในด้านสังคม เศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการประเทศ ซึ่งแสดงว่าประเทศต่างๆ มีโอกาสการปรับตัวและได้รับประโยชน์จากกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก สำหรับประเทศไทยได้รับผลกระทบอย่างมากและอย่างแรงที่ต้องเตรียมคนสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งนี้การประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 17 เป็นเวลา 1 วัน ได้จัดขึ้นที่กรุงฮานอยเมืองหลวงเวียดนามในวันที่ 28 ตุลาคม ช่วงเวลา 2 วันต่อจากนี้ กรุงฮานอยยังมีการจัดประชุมผู้นำอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาและการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออกครั้งที่ 5 โดยความร่วมมืออาเซียนของปีนี้มีชื่อว่า “จากวิสัยทัศน์ถึงการปฏิบัติ ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน” การเสริมสร้างประชาคมอาเซียนและส่งเสริมความร่วมมืออย่างรอบด้านระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาเป็นประเด็นสำคัญที่สุดในการประชุม นอกจากนี้วิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนามนุษย์ โดยการให้ประชาชนสามารถเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อาทิ การศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต การฝึกอบรม นวัตกรรม การส่งเสริมการป้องกันคุณภาพการทำงาน การประกอบการ รวมถึงการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัย การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายใต้ประเด็นความร่วมมือทางด้านวิชาการและการพัฒนาซึ่งจะช่วยสนับสนุนกระบวนการร่วมมือของอาเซียน แผนการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ประกอบด้วยการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ เพื่อให้ประชากรอาเซียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงภายในปี พ.ศ. 2558 อันนำไปสู่การจัดการไม่รู้หนังสือในภูมิภาค (สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ, 2550)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมของอาเซียน การศึกษานั้นจัดอยู่ในประชาคมสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญที่จะส่งเสริมให้ประชาคมด้านอื่น ๆ มีความเข้มแข็ง เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาในทุก ๆ ด้านจึงต้องการให้ความสนใจในด้านการพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและพัฒนาคูณาการในอาเซียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการกล่าวว่า ประเทศไทยเป็นผู้นำในการก่อตั้งสมาคมอาเซียน มีศักยภาพ

ในการเป็นแกนนำในการสร้างประชาคมอาเซียนให้เข้มแข็ง ภายใต้ยุทธศาสตร์วิสัยทัศน์เดี่ยว เอกลักษณ์เดี่ยว และประชาคมเดี่ยว เพื่อความเจริญมั่นคงของประชากร ทรัพยากร และเศรษฐกิจ ประเทศไทยในการเตรียมความพร้อมของการศึกษาไทยมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้ 1) การสร้างประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษา 2) ขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษา ดังนั้น จำเป็นมีรูปแบบการจัดการศึกษาใหม่ให้สอดคล้องกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ บทความต่าง ๆ พบว่ารูปแบบการจัดการศึกษาในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มอาเซียน มีรูปแบบจัดการศึกษาเพื่อความเป็นสากลที่ประสบความสำเร็จในการที่จะสร้างคนให้มีคุณภาพและมีความเป็นนานาชาติมากยิ่งขึ้น

การจัดการศึกษานานาชาติเป็นการศึกษาที่มุ่งให้ความรู้แก่ผู้เรียนทุกระดับให้เข้าใจเกี่ยวกับการเป็นสากล ในด้านภาษา วัฒนธรรมและเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสาร ทำให้มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล ทำให้ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันเรียนรู้ซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล สมัย พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาที่จะสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544, หน้า 142) ตามนโยบายนี้ สถาบันการศึกษาของไทยที่เปิดสอนหลักสูตรนานาชาติเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในปี พ.ศ. 2548 มีจำนวนทั้งสิ้น 78 สถาบัน 723 หลักสูตร จำนวนนิสิตต่างชาติเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก 3,339 คน ในปี พ.ศ. 2545 เป็น 5,601 คน เมื่อผนวกรวมจำนวนนิสิตชาวไทยที่สนใจศึกษานานาชาติที่มาแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเหมือนกันสามารถกล่าวได้ว่าการศึกษานานาชาติระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยมีโอกาสในเชิงธุรกิจ โดยตลาดสำคัญในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ จีน พม่า กัมพูชา ฮองกง อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น มาเลเซีย เกาหลี และเวียดนาม เป็นต้น

เนื่องจากมีภูมิประเทศใกล้กัน มีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกันจีนกับอาเซียนจึงได้ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความร่วมมือด้านวัฒนธรรมและการศึกษาระหว่างกันมากยิ่งขึ้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทยและจีนได้มีการลงนามรับรองคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาของทั้งสองประเทศเพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาให้มีมาตรฐานที่สูงยิ่งขึ้น และเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนิสิตของทั้งสองประเทศอีกด้วย ตามแนวโน้มการพัฒนาของจีนกับไทย ทางด้านการศึกษา ทำให้นิสิตจีนจำนวนมากมาศึกษาที่ประเทศไทยแต่ระบบการศึกษาของแต่ละประเทศแตกต่างกัน จุดประสงค์ของการจัดการศึกษาไม่เหมือนกันนอกจากนี้ ความต้องการของสังคมที่มีต่อบุคลากรของแต่ละประเทศแตกต่างกัน โดยเฉพาะนิสิตที่มาจากประเทศจีน ซึ่งเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลก และมีนิสิตจำนวนมากเป็นพันล้านคนที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในแต่ละปี และเป็นคู่แข่งของนิสิตที่จบสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรนานาชาติของไทยอีกด้วย จึงจำเป็นส่งเสริมการจัดการศึกษานานาชาติให้ยกระดับคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร และแผนการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการของสังคมนั้น

ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตเป็นแนวทางหนึ่งที่ประเมินคุณภาพบริการการเรียนการสอน และสามารถยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาขึ้นนิสิตเป็นผู้รับประโยชน์โดยตรงจากการบริการ การศึกษา การจัดการศึกษาเหมือนกับการค้าขาย นิสิตเป็นลูกค้าของเรา ไม่มีนิสิต สถาบันการศึกษา ก็ไม่สามารถอยู่ได้ นิสิตไม่พอใจกับการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษานั้นมีผลกระทบต่อ การสร้างสรรค์และพัฒนาอุดมศึกษา จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเราสามารถมองเห็นความรู้ ความสามารถของคนใดคนหนึ่ง และปัจจัยที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตดีหรือไม่ดีนั้น มีความสัมพันธ์กับพรสวรรค์ ปัญญา อารมณ์ของบุคคล ความยากง่ายของตำรา สภาพแวดล้อมของ การจัดการศึกษาและวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอน นอกจากนี้ จุดมุ่งหมายของการศึกษาและ ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อสถาบันการศึกษาก็เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นสร้างความพึงพอใจของนิสิตจะเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร สถาบันการศึกษาและอาจารย์ผู้สอน และต้องให้ความสนใจอย่างสูงด้วย

มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการศึกษานานาชาติเพื่อเตรียม ยาวขนรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 ดังนั้น สถาบันวิทยาลัย จึงได้อนุมัติให้จัดตั้งวิทยาลัยนานาชาติขึ้นเป็นหน่วยงานเมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2546 เพื่อทำหน้าที่ จัดการศึกษาหลักสูตรต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ ในระดับปริญญาตรี โดยเน้นความเป็นสากลวิทยาลัย นานาชาติเริ่มเปิดรับรุ่นแรกเมื่อปี พ.ศ. 2547 โดยนิสิตรุ่นแรกมีเพียง 33 คน เป็นนิสิตจีน 1 คน และนิสิตอเมริกัน 1 คน นอกจากนั้นเป็นนิสิตไทย ด้วยความมุ่งมั่นด้านคุณภาพ และความเป็นสากล ทำให้มีผู้สนใจสมัครเข้าศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และเป็นวิทยาลัยนานาชาติที่มีชื่อเสียงได้รับการยอมรับ ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ปัจจุบันวิทยาลัยนานาชาติมีคณาจารย์ประจำ และ อาจารย์พิเศษ ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ประมาณ 40 คนและมีนิสิตประมาณ 800 คน ซึ่งในจำนวนนี้ ประมาณ 400 คนเป็นนิสิตต่างชาติ ที่มาจกประเทศต่าง ๆ รวมประมาณ 20 ประเทศ นิสิตจีน มีจำนวนมากที่สุด หลายปีมานี้ นิสิตจีนจำนวนมากที่นิยมเลือกเรียนมหาวิทยาลัยบูรพา จึงทำให้ วิทยาลัยนานาชาติได้พัฒนาอย่างรวดเร็ว และวิทยาลัยนานาชาติได้ประสบความสำเร็จโดยทำความร่วมมือ กับสถาบันอุดมศึกษาของจีนซึ่งทำโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา 1+3 กับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศจีน แต่ในกระบวนการพัฒนาของวิทยาลัยนานาชาตินี้ ก็ได้ประสบปัญหาและ อุปสรรคต่าง ๆ ทั้งด้านการบริหารงานและด้านการจัดหลักสูตรนานาชาติ จากการสัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.เรณู พงษ์เรืองพันธ์ ซึ่งปัจจุบันนี้ดำรงตำแหน่งคณบดีของวิทยาลัยนานาชาติ มาปัญหาและอุปสรรคที่ได้ประสบในการบริหารงานมีดังนี้ 1) หอพักนิสิตต่างชาติ วิทยาลัยไม่สามารถ สนองความต้องการของผู้ปกครองและนิสิตต่างชาติที่ต้องการให้บุตรหลานพักในหอพักของ มหาวิทยาลัยได้ทุกคน เพราะหอพักมีจำนวนจำกัด และจัดให้นิสิตไทยเป็นอันดับแรก ทำให้มี

นิสิตส่วนหนึ่งไม่สมัครเข้าเรียนที่วิทยาลัยนานาชาติ 2) มีข้อจำกัดในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ เนื่องจากยังไม่มีหอพักนานาชาติและอาจารย์ยังไม่สามารถสร้างวัฒนธรรมของ Learning Community เหมือน Harvard University, Oxford University, Cambridge University ได้ 3) การคัดสรรอาจารย์ที่ดี และ เก่ง นั้นหายากมาก โดยเฉพาะอาจารย์ต่างชาติ 4) การบริหารจัดการส่วนใหญ่เป็นระบบเดียวกัน ทั้งมหาวิทยาลัย (One Size Fit All) ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในระบบราชการ ทำให้ขาดความคล่องตัว ถ้าช้า และบางอย่างดำเนินการไม่ได้ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการในเชิงวิชาการที่ต้องแข่งขันกับระดับสากล จากการสัมภาษณ์นิสิตจีนบางส่วนด้านปัญหาและอุปสรรคนั้น ผู้วิจัยได้สรุปดังนี้

- 1) เนื่องจากระบบการศึกษาไทยกับจีนแตกต่างกัน ทักษะและวิธีการเรียนของนิสิตก็แตกต่างกัน จากไทย จึงทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัวเข้ากับวิธีการสอนของอาจารย์ไทย
- 2) จำนวนอาจารย์มีน้อยและอาจารย์บางท่านมีภาระงาน จึงทำให้เวลาสอนน้อย และบางท่านไม่มีความอดทนในการสอน ไม่รับผิดชอบ
- 3) การวัดผลและประเมินผลมองข้างเดียว ไม่รอบด้าน

จากปัญหาต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาผู้วิจัยเห็นคุณค่าของศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา ต้องยกระดับการจัดการศึกษานานาชาติที่เหมาะสมกับความต้องการของนิสิตจีน ที่มีผลต่อความพึงพอใจในการจัดการศึกษาแบบนานาชาติ เพื่อที่จะได้สนองความต้องการและการเสริมแรงจูงใจในการเรียนของนิสิตสูงขึ้น ตลอดจนทั้งเป็นแนวทางการพัฒนาการบริหารงานทุก ๆ ด้าน และยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษาที่ยั่งยืนให้สามารถแข่งขันกับอุดมศึกษาในประเทศต่าง ๆ ได้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนิสิตจีนวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ ช่วงชั้นปี และสาขาวิชา
3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำถามในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพาคำถามในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. ความพึงพอใจของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับใด

1. ความพึงพอใจของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับใด
2. ความพึงพอใจของนิสิตจีนวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ ช่วงชั้นปี และสาขาวิชา แยกต่างกัน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ ช่วงชั้นปี และสาขาวิชา อยู่ในระดับใด
4. ความพึงพอใจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความสัมพันธ์หรือไม่

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความพึงพอใจของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ มีความแตกต่างกัน
2. ความพึงพอใจของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตาม ช่วงชั้นปี มีความแตกต่างกัน
3. ความพึงพอใจของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตาม สาขาวิชา มีความแตกต่างกัน
4. ความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีนในวิทยาลัย นานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ อาจเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารในวิทยาลัยนานาชาติได้ เข้าใจระดับความพึงพอใจและความต้องการของนิสิตจีน แล้วพัฒนาองค์การ และใช้ปรับปรุง การจัดการศึกษาของวิทยาลัยนานาชาติ และปรับปรุงวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนที่สอน ทุกสาขาวิชาให้เหมาะสมกับความต้องการของนิสิตจีน และให้เกิดประสิทธิภาพการจัดการศึกษา

กรอบความคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัย ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยนานาชาติ ได้แนวคิดจากการบริหารวิชาการทั่วไปและสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรด้านการจัดการเรียนการสอนด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ ด้านการวัดผลและประเมินผลด้านกิจกรรมนิสิตด้านอาคาสถานที่และสิ่งแวดล้อมและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนซึ่งผู้วิจัยอาศัยแนวคิดของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530, หน้า 29) ที่ระบุว่า ผลสัมฤทธิ์

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตจีนที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนานาชาติ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 213 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนิสิตจีนที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนานาชาติ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 3 และ 4 ปีการศึกษา 2553 มี 5 สาขาวิชา จำนวน 202 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ ช่วงชั้นปี และสาขาวิชา
 - 3.1.1 เพศแบ่งเป็นหญิงและชาย
 - 3.1.2 ช่วงชั้นปีแบ่งเป็น ปี 2 ปี 3 และปี 4
 - 3.1.3 สาขาวิชา แบ่งออกเป็น
 - 3.1.3.1 การตลาด
 - 3.1.3.2 การจัดการ
 - 3.1.3.3 การจัดการโลจิสติกส์
 - 3.1.3.4 ทักษะการติดต่อสื่อสารเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 - 3.1.3.5 การจัดการท่องเที่ยวและการโรงแรม
 - 3.2 ตัวแปรตาม
 - 3.2.1 ความพึงพอใจของนิสิตจีนใน 6 ด้าน ได้แก่
 - 3.2.1.1 ด้านหลักสูตร
 - 3.2.1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน
 - 3.2.1.3 ด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ
 - 3.2.1.4 ด้านการวัดผลและการประเมินผล
 - 3.2.1.5 ด้านกิจกรรมนิสิต
 - 3.2.1.6 ด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อม
 - 3.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน ได้แก่ เกรดเฉลี่ย (GPA)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกหรือทัศนคติของนิสิตจีนที่มีต่อการบริหารวิชาการทั่วไป และสิ่งแวดล้อมของวิทยาลัยนานาชาติในด้านหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนการใช้ภาษาต่างประเทศ การวัดผลและการประเมินผลกิจกรรมนิสิตอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม

1.1 หลักสูตรหมายถึง ข้อกำหนดว่าด้วยปรัชญาจุดมุ่งหมาย แนวทาง วิธีการและ เนื้อหาสาระในรายวิชาต่าง ๆ ในแต่ละวิชาในการเรียนการสอนในวิทยาลัยนานาชาติ เพื่อให้ผู้เรียน

มีความรู้ความสามารถ เจตคติและพฤติกรรมตามที่กำหนดในจุดมุ่งหมายของการศึกษา มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยกับการเปลี่ยนแปลง

1.2 การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของรายวิชา ในหลักสูตรการจัดชั้นเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต การใช้เทคนิคการสอน แบบต่าง ๆ เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของนิสิต การใช้สื่อการสอน การมอบหมายงาน การศึกษาค้นคว้า ความรู้ความสามารถของอาจารย์ในการสอน เป็นต้น

1.3 การใช้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ความรู้ความสามารถและทักษะการใช้ภาษา ภาษาอังกฤษของอาจารย์ผู้สอนและนิสิตจีน มีความรู้ความสามารถและทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ เป็นสื่อการเรียนการสอนในชั้นเรียน

1.4 การวัดผลและการประเมินผล หมายถึง การทดสอบด้วยเครื่องมือวัดด้านความรู้ ความสามารถในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ หรือการทดสอบโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ส่วนการประเมินผลการเรียน ของนิสิตจีนเป็นการพิจารณาตัดสินระดับความรู้ความสามารถของนิสิตตามเกณฑ์การประเมินผล ของวิทยาลัยนานาชาติและเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย

1.5 กิจกรรมนิสิตหมายถึงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของวิทยาลัยนานาชาติที่จัดขึ้น ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการและกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต นิสิตกับนิสิต หรืองานเทศกาลต่าง ๆ กิจกรรมแนะแนวและให้คำปรึกษา กิจกรรมช่วยเหลือ นักศึกษาด้านปัญหาส่วนตัวและวิชาการ และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม กิจกรรมด้านจริยธรรมและ คุณธรรม

1.6 อาคารสถานที่หมายถึง สถานที่ได้แก่ อาคารเรียน ห้องเรียนที่ใช้สำหรับการเรียน การสอน ห้องทดลองหรือปฏิบัติการ ห้องอาหาร ห้องพักที่เก็บของ รวมทั้งสถานที่รอบ ๆ อาคาร สถานที่จอดรถและสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัยนานาชาติ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงผลการเรียนของนิสิตจีน โดยคิดคะแนนเฉลี่ยสะสม ของนิสิตจีนชั้นปี 2 ปี 3 และ ปี 4

3. เพศ หมายถึง เพศชายและเพศหญิงของนิสิตจีน

4. ช่วงชั้นปี หมายถึง ระดับการศึกษาของนิสิตจีนในชั้นปี 2 ปี 3 และ ปี 4 ที่มีสภาพเป็นนิสิต ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

5. สาขาวิชาหมายถึง สาขาวิชาเอกที่นิสิตจีน ได้เลือกเรียนแบ่งออกเป็น 5 สาขาวิชา ได้แก่ การตลาดการจัดการ การจัดการ โลจิสติกส์ ทักษะการติดต่อสื่อสารเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การจัดการท่องเที่ยวและการโรงแรม